

UJ CIMBORA

KÉPES GYERMEKLAP

Szappanbuborék.

1935. JUNIUS
20.

III. ÉVFOLYAM
17. szám

MEGJELENIK HAVONTA HÁROMSZOR - SZERKESZTI: FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA
SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL: CLUJ, STR. BARON L. POP No. 5. - TELEFON: 6-87.

APRÓSÁGOK TARKASÁGOK

Toborzó.

Az alanti lelkes toborzók munkájáért szíves köszönetünket fejezzük ki:

Józsa János Odorheiu toborozta Róm. Kath. Cserkész Kört Odorheiu, Kormos Jenő, Chiend, Kocz Dezső VI. el. o. t., Kolozsváry József, Bára, Dósa Edit és Csaba, Mercurea Niraj, Farkas József, Sânsimon, Mercurea Niraj, Gub Ibolya és Jenő, Hinești, Bartha Gabikát, Hotesti.

Mael Ferenc: Aranyegyszeregy.

Hatszor nyolc ad negyvenolcat,
Jéghideg víz, forró étel,
Fájdít, rongál minden fogat.

Hatszor kilenc az ötvennégy,
Beteg háznál csöndben légy.

Hatszor tíz sem több mint hatvan,
Ne ülj görbén széken, pultban.

Kertészkedjünk!

Junius a rózsák hónapja, a rózsák a kertek disze. Mily kedves ajándék név- és születésnapra egy-egy csokor rózsák... Az ügyes kis cimborák megtanulják idővel, hogyan kell a rózsát nemesíteni, szemezni és oltogatni.

Találós kérdés.

Se nem ehetném, se nem haragszom, mégis harapok. Mi az?

(Harpogó.)

Kiránduló kis cimboráink figyelmébe.

A tavasz s a nyár beköszöntésével megérkeztek a szunyogok, s más kellemetlen csipésű bogarak. A bogár csipés ellen, különösen a fertőző betegségeket okozó szunyogcsipés ellen jó szer a szalmiákszesz, meg az ecetes bedörzsölés, de nagyszerű hatású és olcsó a közönséges kockacukor. A csipés helyét megnedvesített kockacukorral kell bedörzsölni — a csipés helye nem dagad fel és a fájdalom is elmarad.

Bátor kisleány.

Nem is kell nagyon messze menni, hogy egy bátor kisleányt keressünk, aki nem vesztette el lélekjelenlétét még a legnagyobb veszedelemben sem. Pedig veszettkutya támadta meg, mikor frankkavéért, meg dohányért ment a boltba. Össze is marta vállán s karján, de ő a frankkavét, meg a dohányt csak szorította magához, nehogy elhulljon tőle... S otthon csak súgva mondta el édesanyjának, hogy nagyanyóka meg ne hallja, mert tán meghalna ijedtében. Jaksics Manyikának hívják ezt a mi drága kicsi, bátor cimboránkat — I. elemista. Bizony most a Pasteurben kezelik. Oltásokat kap. Akinek ideje van írjon kicsi Manyikának ide a szerk. címére, megérdemli, hogy a szeretetetekbe fogadjátok.

DALOLJATOK KIS CIMBORÁK

Erre gyertek, itt az út...

Erre gyertek itt az út,
Nyisd ki kislány a kaput,
Nyisd ki kislány előttünk,
Ugyis te érted jöttünk.

Az Új Cimborá vakációs számai.

A legtöbb gyermekújság szünetel nyáron. Pedig vannak olyan kis cimborák, akik nyáron is szívesen olvasnak. Sőt — nyáron még több idő jut olvasásra, mint iskolai év alatt. Épp ezért az Új Cimborá nyári számaikat is kiadja, de tekintettel arra, hogy a szerkesztőnéni is pihenőre megy, úgy mint az eddigi esztendőökben is — július, augusztusban összevont számok lesznek. Vagyis mindig két szám megy egyszerre.

Humor.

Vásárló nagysága: Friss a tojás, lelkelem? Nincs benne csirke?

Kofa: Dehogyan van! Jótállok érte, hogy csirke nincsen benne. — Ez mind kacsatofás.

Búcsu az iskolától.

Búcsú szóra nyilik ajkam,
Búcsuzok az iskolánktól,
Ennek óvó, melengető
Védő drága négy falától.

Míg magyar él e világon,
Fennállása addig tartson,
Magyar ének, magyar ima
Benne soha kine haljon.

Jó tanítónk! Isten áldjon,
A mi szivünk így kívánja,
Ne legyen arcodon soha
Búnak, gondnak barázdája.

Te, ki értünk járadoztál,
Éjt és napot egyyétéve,
S voltál a mi ifjú éltünk,
Irányító hű vezére,

Fogadd szivünk hű háláját
Legyen áldva minden lépted
Istenünk nyujtsa hosszúra
A Te drága-drága élted

Minket pedig, kik elmegyünk,
S hálával emlékezünk Rád
Ó zárd be a Te szivedbe
Távozó gyermekid szavát.

KOVÁCS TERIKE.

Kendeffy Ilona.

A Hátszeg völgyében, magas hegy tetején tündökölt Kolc vára, messze földön a legszebb vár volt. Ebben lakott egymagában a tatárjárás idején Kendeffy Ilona, itt várta nagy sóhajtozással az apját, a testvéreit, jegybéli mátkáját, akik mind a tatárok ellen harcoltak. Várta, várta, de hiába várta, mert egyszer csak hírt hozták, hogy az apja elesett a csatában; aztán jött a másik szomorú hír: elesetek a testvérei is. De a jegybéli mátkájáról semmi hír sem jött. Nem tudta szegény Ilona, elesett-e, vagy rabságba hurcolták a tatárok. Esztendő esztendőre borult, a tatárok már rég haza takarodtak, de Kendeffy Ilona mátkájáról még mindig nem jött semmi hír.

Egy este, amint a vár erkélyén üldögélt és sóhajtozott szegény, egyszerre csak ránehezedett az álomosság, elszenderült, aztán csudálatos álmot látott. Azt álmodta, hogy előtte áll a mátkája s mondja, amint következik:

— Szépséges szép mátkám, ha azt akarod, hogy egymáséi legyünk, annyi aranyod legyen, amennyi odáig ér, ahol én senyvedek szomorú rabságban.

— Istenem, Istenem, — sóhajtott Ilona, amikor felébredt, — milyen csudálatos álmom ez az én álmom. Vajjon mit jelenthet? Ha rabságban van, csak Tatárországban lehet, de kinek van

annyi aranya, hogy innét Tatárországig érjen? Egész nap az álmán tünődött, aztán este megint kiült az erkélyre, onnét sóhajtozott Kelet felé. Addig sóhajtozott, hogy elnyomta az álmom. Most meg azt álmodta, hogy megjelent egy angyal s az így szólt hozzája:

— Ne búsulj Ilona, ne emészd magadat Vedd elé a guzsalyadat, fonj éjjel-nappal s annyi aranyad lesz, hogy éppen Tatárországig ér el, ahol a te mátkád rabságban sinylődik.

— Oh Istenem, Istenem, — sóhajtott Ilona, amikor felébredt, — milyen csudálatos ez az álmom is! Hiszen ha száz esztendeig élek s éjjel-nappal mindig fonok, akkor sem szerzek annyi aranyat, hogy az elérjen Tatárországig.

Igy gondolta, de azért mégis elővette guzsalyát, kiült az erkélyre, font éjjel, font nappal, alig volt pihenése. Szép csendesesen pergett az orsó, s im, halljatok csudát, a fonal, amit eregetett, színarannyá változott s ez a fonál szállott szép csendesesen Kelet felé, tovább, tovább, egyenesen Tatárország felé s egy hét sem telt belé, odaért a fonál nagy Tatárországba, a tömlőc ajtajához. Kinyílt az ajtó egyszeribe s egy este, amikor Ilona, mint rendszeren, ott ült az erkélyen és fonogatott, egyszerre csak ott állt előtte jegybéli mátkája.

Benedek Ella.

Talpas és Barnabás kalandos utazása repülőgépen.

Irta: **Teleky Dezső.**

(25 folytatás.)

— Redben van, felváltva fogjuk szívni egymás dohányát! — felelte Brumzon fejedelem.

Ezzel elővette zacskját, mely tele volt illatos zúzmóval. Talpas pedig öblös cseréppipáját megtömkölte holmi jóféle erdélyi kapadohányal.

Barnabás elővette önműködő gyújtóját. Egyet sercintett, a láng fellobbant, s a pipadohány íziben füstölni kezdett.

Brumzon úr majd hanyatvágódott a nagy esodálkozástól.

— Hát ti is tudtok villámló fényességet és kék füstöt csinálni, mint az emberek? Egy-két halászszerű lakik egyik távolabbi öbölben. Azok szoktak villámló tűz után ilyen kék füstöt árasztani maguk körül.

— Mi mindent úgy teszünk, mint az okos emberek! — jelentette ki Talpas. — Közöttük élünk, s mindent eltanultunk tőlük. Kóstold meg a mi pipánkat!

— És jó az? — kérdezte Brumzon úr gyanakodva. — Mert a mi pipánknak nincsen füstje. Mi csak a zúzmó élvezetes illatát szívjuk, szagolgatjuk s nedvét szopogatjuk.

— Akkor az nem pipázás, hanem bagózás! — mondá Barnabás, fitymáló hangon. — Izleld meg ezt! Szívogatás közben a túlvilágon képzeled magad. A nagyszerű meleg füsttel együtt minden gondod, minden bánatod elszáll.

Brumzon a kínálgatásra kezébe vette a cseréppipát, méregette, nézdegélte jobbra-balra, orrát kényesen fintorgatta, aztán mégis alaposan mellre szippantott a kapadohányból.

Ami azután következett, azt nehezen lehet elmondani. Azt látni és hallani kellett volna. Olyan köhögés fogta el Brumzon urat, hogy majd megfulladt.

— Khó . . . khó . . . khó . . . mi ez? khó . . . jaj a tüdőm! . . . ég a szájam! Gyilkosok! khó . . . khó . . . khó . . . meg akartatok ölni . . . ti gazemberek . . . ti ördögfattyak! . . .

Ezzel Talpas pipáját úgy csapta a jéghez, hogy egyszerre száz cseréppé vált.

Ezt az orvtámadást nem fogjátok szárazon megúszni! — Rikácsolta Brumzon. — Khó . . . Khó . . . Megfogjátok keserülni ezt a békepipát. Várjatok csak! — s dühösen elloholt.

Fuladozó tikácsolását még messziről is lehetett hallani.

Barnabás csúfondárosan kiáltotta utána: Khó . . . khó . . . khó! . . . hogy csapjon beléd a menydörgős menykhó! . . .

— No ez a bemutatkozás balúl ütött ki. Vége a drága pipának, vége a testvérbarátságoknak! Ellenség lett a fajrokon! — szölt Talpas láthatóan elkeserdedve.

— Fűtyülök a barátságukra! — mondotta Barnabás hetykén. — Ki gondolta volna, hogy ennyire göthös legyen ez a nagyhatalmasság?! Hát csak fenyegetőzzék. Majd megtanítjuk emberségre, csak kezdjen ki velünk.

— Legjobban sajnálom a cseréppipát. Drága ereklyém volt az. Házasságunk huszonöt éves fordulóján kaptam az én jöemlékű apósomtól! — s a kedves visszaemlékezésre Talpas szeme majdnem könnybe lábadt.

— Kapsz majd tőlem egy másikat! Sohse búsulj! — vigasztalta Barnabás. — Most első dolgunk legyen, hogy egy kis falatozással kibékítsük felháborodásunkat! Aztán igyunk rája! Biztosan megjön a jókedv!

Mivel Talpas szintén éhes volt, kiszedtek az éléstárból egy pácolt marhacombot, mely esont nélkül is nyomott vagy tíz kilót, s a jóleső áldásos tűz melegében kézen-közön úgy megették, hogy még a csontból is alig maradt meg valami.

— Most valóban kibékültem a világgal! — jegyezte meg Talpas elégedetten.

— Én még nem egészen! — felelte Barnabás kaján mosolygással. — Bár a sarkfénytől már mindent rózsaszínben látok, a bőrocskáról mégsem mondok le.

— Számból vetted ki a szót! Persze, hogy persze . . . a bőrocskáról nem monduk le! — hangoztatta derüs kedvvel Talpas koma is. Nehány litert lehajtunk a garaton, annyival is könnyebb lesz a repülőgép!

Kézbekeverült a két vedres kulacs, aztán egymást kínálgatva, ittak.

Talpas megint verset rögtönzött, énekelték is buzgalommal. Barnabás szokás szerint csak a kontrát dörmögte, mint valami öreg duda.

Dirmi, durmi, durmi dur!

Jaj, de mérges Brumzon úr.

Hogyha mérges, jól teszi.

Kedvünket el nem veszi . . .

Illogassunk, ellegessünk,

Csak a jégen el ne essünk!

Ez a fő, semmi más!

Ugye, konyé, Barnabás?!
— úgy van! az a fő, hogy jól érezzük magunkat, s a jégen ki ne törjük a nyakunkat!

Barnabás már éppen ötödször emelte szájához a kulacsot, hogy jóhosszú kortyokat nyelegessen, mikor Talpas azt tanácsolta, hogy többet ne igyék.

— Ne igyunk többet, Barnabás! Nem azért mintha nem ízlenék, hanem az előrelátás okából. Nekünk ugyanis józanoknak kell maradnunk. Ezekről a fehérektől kitelik, hogy megtámadnak. Hallottad, ugye, Brumzon úr fenyegetőzéseit? Kémeket tart maga körül.

— Mondtam, ugye, mondtam! — szólt közbe Barnabás élénken.

— Az a hitvány sarkiróka pedig — folytatta Talpas — az a ravasz teremtés, aki elhíresztelte táncos jókedvünket, s titokban körülszaglászta gépünket, Brumzon úr titkos rendőre.

— Mondtam, ugye, mondtam! — hangoztatta Barnabás.

— Én is mindjárt sejtettem! — felelte Talpas. — Szóval ellenségekkel vagyunk körülveve, azért vigyáznunk kell, hogy józanok maradjunk! hogy ne találjanak minket részegeknek, mert akkor veszve vagyunk. Barnabás! Figyelj ide! Minden eshetőségre számítva, értékesebb dolgainkat azonnal zárd vissza a ládádba. Ez alatt én a gépet készenlétre helyezem. Csak a hűtőtartályba ne fagyott volna meg a víz! . . . Befagyás esetén a hűtőkészülék felmondja a szolgálatot s akkor a benzin felrobbanhat.

— Jaj lenne szegény fejünknek! . . . jegyezze meg Barnabás szomorúan,

Talpas gondterhes ábrázattal ment a hűtőtartályhoz. Még mindig minusz nyole fok volt a hőmérőn! A víz megfagyását biztosra vehette. Benézett a tartályba! De milyen kellemes esalódás, a tartály folyadéká egészen hig volt.

— Bravó, bravó! Nem fagyott meg! — kiáltotta Talpas majdnem újjongva. — Vajjon mi

lehet ennek az oka? Miért nem fagyott meg a víz minusz 8 fok alatt? — mormogta magában. — Hm, hm! vajjon víz ez a folyadék? Nagyon gyanús a színe.

Ujjait bemártotta a folyadékba, másik tenyerével szédörzsölte. Megszagolta. A folyadéknak átható alkohol szaga volt.

— Hisz ez nagyszerű! Lám én erre mostanáig nem is gondoltam! A tartályban a hűtőfolyadék nem víz, hanem egy kémiai vegyszer, mely a legnagyobb hideget is kiállja, anélkül, hogy megfagyna. Úgy látszik, hogy ezt a repülőgépet, már ott a gyárban úgy szerelték fel, hogy sarkutazásra is megfeleljen. Barnabás! Hát nem vagyunk mi szerencsések? Készen kaptuk a gépet, teljesen a mi célunkra felszerelve! Hát ez nem ritka szerencse? Valósággal sült galamb repült a szánkba!

Barnabás, aki a ládák lelakatolásával éppen végzett, örömeiben össze-visszaölelte Talpas komát.

— E szerint utazásgátló meglepetéseknek nem lehetünk kitéve?

— Nincs okunk az aggodalomra! — felelte Talpas nyugodtan. — Benzinünk is van annyi, hogy éppen elég hazáig. Még valami marad is.

— Tehát utazunk?

— Eszem ágában sincs! Az előkészület csak óvatossági szempontból történt. Amíg élelmünk kitart, itt maradunk! Csak nem fogunk ilyen hamar visszautazni?! Még azt hinné Brumzon úr, hogy szégyenletes gyávasággal megszöktünk előle! Csak még az kellene, hogy nemzetünket gyáva színben tüntessük fel előttük! Olyan nincs a sifonérben!

(Folytatjuk.)

Nyári záporosóban.

Néhány perccel előbb még vidáman sütött le a nap égi trónusáról. De, mintha üzték, kergették volna a felhőket, úgy gyültek, gyülekeztek az égen, eltakarva még a jó öreg napot is. Aztán egy fényes villámkiyó, egy hatalmas dör-

dülés s az egek csatornáiból ugyancsak zuhog le a nyári záporosó.

Ezt a három kis cimborát épp utközben kapta a vihar. Jaj, csak már valami baj ne érje őket a viharban!

Szitakötő leánynézőben.

Egy kicsi zöld szárnyu szitakötő,
Ki tudja a feje, hogy mibe fő?
A tücsök ciripel háza előtt:
— Adj Isten jó estét szitakötő! —

— Adj Isten, adj Isten, ami nincsen, —
A szitakötő fogadja könnyen.
S szárnyát lebegtetve tovább repül.
Maga sem tudja tán hová kerül?

Hajlik a gyöngyvirág, hangja halkul,
Reá az égről ezüsfátyol hull:
— Szitakötő a szívem a tiéd,
Ugy hiszem boldogok leszünk mi még. —

Zöld erdő hős árnyán más a világ.
Édesen csilingel a gyöngyvirág.
— Csiling-galang, kling-klang — csábit a hang,
Zöldszárnyu kicsi bogár erre tart.

Gyöngyvirág nagyra nyitja a szemét,
Hogy szitakötő megkéri kezét:
— Szép fehér gyöngyvirág légy a párom,
Nekem te vagy legszebb a világon. —

László Marcella.

A makkszedők.

(Folytatás.)

Japán mese. Fordította: Kormos Jenő.

Másnap az anya ismét így szólt két leányához: — Ma nagyon szép idő van. Menjete az erdőbe makkot szedni. Haza ne jöjjetek, amíg a zsákokat tele nem szedtetétek. — És ez alkalommal nagyobbik leányának adta a jó, erős zsákot és a becézett kisebbiknek a szakadozottat. A két leány ezúttal is a szomszédos hegyen levő rengeteg erdőbe ment és egész nap makkot szedett. A nagyobbik leány zsákja hamarosan megtelt, a kisebbikében egyetlenegy makk sem volt, mert — lusta létére — ami keveset szedett, az is mind kihullott a szakadozott zsákból. Esteledni kezdett. Az idősebbik leány figyelmeztette a kisebbiket: — Gyere haza, Tavirózsa! Már esteledik.

Tavirózsa ajkbiggyesztve, megvetéssel felelt: — Hát te itthagysz engem, mert a zsákodat előbb megtöltötted? Ó, te boszorka! Egy percig sem tudnék együtt lenni egy ilyen testvérrel. Indulj haza most rögtön. — Így akart megszabadulni Cseresznyevirágtól, hogy azután egyedül beljebb hatolhasson az erdőbe. S már előre örült annak a gondolatnak, hogy Cseresznyevirágot anyja előtt milyen jól bevádolhatja.

Cseresznyevirág néhány lépést távolodva, tétován megállott és hűgán sajnálkozott: — Nagyon fog félni, ha magára hagyom őt a sötét erdőben. — De Tavirózsa neheztelést színelve, pár pillanat alatt eltűnt az erdő sűrűjében, mire Cseresznyevirág is elindult a hazafelé vezető úton.

— Na, végre megszabadultam ettől a kiáll-

hatatlan tereméstől. Most már azt tehetek, amit akarok. — Nemsokára Dzsizó templomához ért és így kérte az Istent: — Uram, Dzsizó, Uram Dzsizó! Légy szíves, adj nekem szállást ma éjszakára. — Dzsizó fejcsóválva így vélekedett magában: — Ostoba leány — s e szavakkal fordult a sok kincznek előre örvendő Tavirózsa-hoz: — Szívesen adok neked szállást ma éjszakára, de figyelmeztetek, hogy éjfélkor zöld, piros és fekete ördögök jönnek ide és ha rádtalálnak, nyomban széttépnek és megesznek. Nagyon veszélyes helyre jöttél. Jobban tennéd, leányom, ha hazamennél. — Tavirózsa csak a fejét rázogatta, sehogysem akart visszatérni és így rimázkodott: — Én nem félek tőlük. Kérlek, adj nekem szállást ma éjszakára.

Dzsizó megsajnálta az ostoba leányt, de mivel sehogysem tudta észre téríteni, ugyanúgy kioktatta őt is, mint előttevaló este Cseresznyevirágot és elbújtatta a háta mögé.

A zöld, piros és fekete ördögök akkor is pontban éjfélkor megérkeztek s halomba öntötték a magukkal hozott arany, ezüst és gyémánt kincseket. A kapzsi leány, mihelyt meglátta a sok csillogó-villogó drágaságot, nyomban elfelejtette Dzsizó intelmeit és jóformán még azt sem várva, hogy az ördögök elhelyezkedjenek, falhozverte a szalmakalapot s éktelenül hangoosan, többször elkukorékolta magát. Az ördögök esodálkozva morogtak össze: — Ej, millió kénkö! Hát már hajnalodik? Ó! Fussunk! Fussunk innen! — s a nagy rémületben minden drágasá-

gukat otthagya, egymás fején keresztül bukdácsolnak az ajtó felé, még gyorsabban, mint előttevaló éjszaka.

A kapzsi leány pedig, látva az ördögök nagy rémüldözését, nem bírta magát tovább türtőztetni s élesen felkacagott, olyan erősen, hogy percekig visszhangzott a templomban: hahaha, hahaha...

Egy hátrább maradt ördög, aki ijedtében akkorát ugrott, hogy belesántult, véletlenül meghallotta a gúnyos, éles kacagást és elől szaladó társait visszakurjantotta: — Hé, pajtások! Megállni! Emberi hangokat hallottam! Vissza az egész!

A fogaikat mérgesen vicsorító ördögök mind visszarahantak a templomba és megtalálták a Dzsizó háta mögött remegő leányt.

— Millió kénkő! Hát ez volt az a hitvány földi boszorka, aki olyan csúful megtréfált bennünket? Na megállj, majd adunk mi neked kincset!

S vérfagyasztó ordításokkal rontottak a siró, remegő leányra, aki nagy félelmében minden rosszát, minden kapzsiságát nagyon megbánta. De úgy látszott, hogy minden sírása, minden fogadkozása hasztalan, mert az ördögök véresre marcangolták s már majdnem széjjeltépték.

— Dzsizó, édes jó Istenem, csak most az egyszer segíts meg. Ezentúl mindig jó leszek Cseresznyevirághoz, többé senkit sem fogok bántani, kigúnyolni. Dzsizó, édes jó Dzsizó, segíts meg...

A gyermekek jóságos védője nagyon megszánta a vérében fetrengő leányt s hirtelen megvilágította az eget, mire az ördögök rémültükben kincseikkel együtt kővé váltak. És mert látta, hogy az összemarcangolt Tavirózsa minden rosszát és kapzsiságát őszintén meg-

Tele van a város...

Szabolcska M. nótája.

Tele van a város akácfavirággal.
Akácfavirágnak édes illatával.
Bolyongok alattuk ébren álmodozva,
Mintha minden akácvirág nekem virágozna.

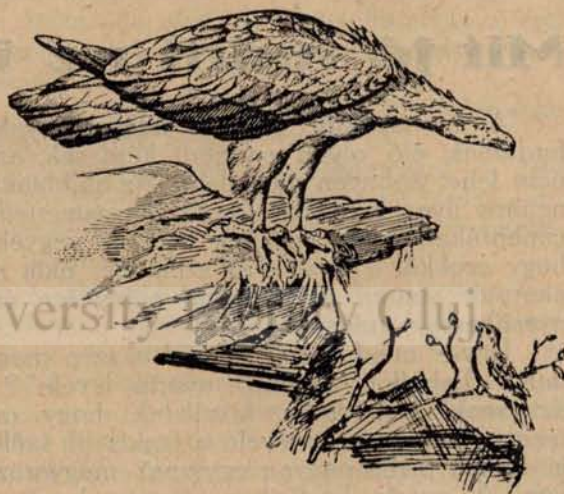
Mintha a nagy utcák lármája elülne.
S köröttem a város faluvá szépülne,
Mintha otthon járnék, a mi kis falunkba,
Ráismerek illatáról minden akácunkra.

Akácfa erdőség kicsiny falum képe.
Gyermekkori álmom ezer szép emléke.
Milyen gyönyörűség gondolni is rátok,
Házunk előtt bólingató akácfavirágok.

bánta, a leány összetépett testét egyetlenegy érintésével meggyógyította. Két jó erdei tündérel küldte haza a sűrű bocsánatkérések között hálálkodó leányt, aki hazaérve, könnyezve mesélte el a történeteket. Sirva kért bocsánatot a sokszor megbántott Cseresznyevirágtól, aki szeretettel vigasztalta szegyenkező hugát. Leánya szenvedése a gonosz mostohát is annyira meghatotta, hogy ő is őszintén megbánta a méltatlan bánásmódot, amelyben szegény Cseresznyevirágot oly gyakran részesítette, s visszaadva neki az erőszakkal elvett kincset, elhatározta, hogy ezentúl úgy fogja szeretni őt, mint a saját édes leányát. (V. ge.)

A sas és a fülemile.

Fáy András meséi közül.

A sas, a madarak királya, fenn a magas sziklacsúcsokon fészkel. A sziklás hegy lábánál alacsony bokorban fülemile fészkek hajlott jobbra, hajlott balra, aszerint amint a szellő a bokor ágait ingatta.

A sas sajnálkozva szólította meg a fülemülét:

— Ugyan te bús fülemüle, hogy építhetted fészked olyan bizonytalan helyre? Jöjj ide szomszédságomba, itt nem kell félned semmitől. Lásd mennyivel jobb nekem itt a magas sziklabércen, honnan szememmel messze vidékekre ellátok.

Egy nyári éjjel iszonyu vihar tombolt. Tört, zúzott a villám mindent, ami útjába került. Lesodorta a sas fészket is — s ott hevert a madarak királya, a sas is összezúzott tagokkal a fészek roncsaival együtt a hegy lábánál.

— Oh be jó volt az alacsony bokorban maradnom! — zengte hálatalten a fülemüle. — Hajlong ugyan a bokor, hajlong, de a viharban védi a kis fészket.

Fehér akác virágzik.

Fehér akác virágzik,
Mosolyogva illatozik,
S te cseresznye, mit gondoltál,
Hogy úgy nekipirosodtál?
Haj, de nekipirosodtál!

Hát a rigó miért rikkant?
Talán az esze meghibbant?
Dehogy hibbant, van eszibel!
Fent ül a fa tetejibe,
Cseresznyefa tetejibe.

Szegény birót huncfutozza,
Pedig ő a falu rossza.

Rigó, rigó, torkos rigó,
Te vagy huncfut, nem a biró,
Bizony te és nem a biró!

Cseresznyefát én ültettem,
S te lakmározol helyettem.
Nézzed csak a kis méhecskét,
Nekem gyűjti a mézecsskét,
Az édes akác mézecsskét.

Huncfut rigó visszafel:
Az enyém volt mindig e hely!
Cseresznyefa felső ága

A rigók igaz jószága,
Örökös, igaz jószága.

Rigó, rigó, huncfut rigó,
Okosabb vagy, mint a biró.
Isten neki, megengedem:
A felső ág tiéd legyen,
Mindörökké tiéd legyen!

Egyél rigó, lakmározzá,
Felső ágon mulatozzál,
De hagyd meg az alsó ágat
Az én két szép unokámnak:
Évikének, Lacikának!

E.—ó.

Mit jó tudni az ügyes cimborának?

A mindennapi életben nagyon gyakran fordulnak elő olyan egyszerű kérdések, amire nem lehet könnyen megfelelni. Az alábbiakban néhány ilyen kérdéssel fogjuk megismertetni a cimborákat, hogy ezeknek hasznát vegyék és hogy azokkal a társaikkal szemben, akik nem akarnak tanulni és haladni, előnyösen érvelni tudásukat.

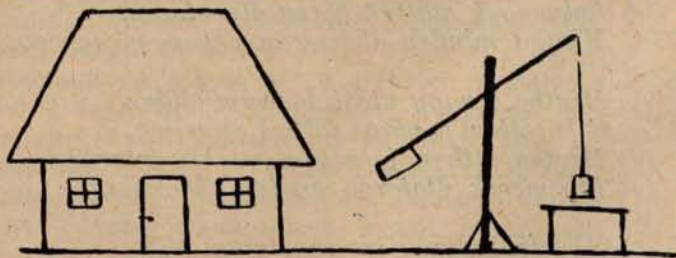
Ugy-e mind ismeritek azt a szép magyar dalt: „Lehullott a rezgő nyárfa levele”? De azt senki sem tudja közületek, hogy miért rezeg a rezgőnyárfa levele a legkisebb szélben is. Ennek pedig nagyon egyszerű magyarázata van. A nyárfa leveleiben nagyon kevés víz van, ezért vékonyak és könnyűek. Így a legenyhébb szellő is megmozgatja a rezgőnyárfa leveleit. Nemcsak a rezgőnyárfa levelei mozdulnak meg könnyen egészen kis szélben, hanem a többi nyárfa fajták leveleinek is megvan ez a tulajdonságuk. Ugyanabból az okból kifolyólag, amint azt a rezgőnyárfánál előadtuk.

Sokan csodálkoznak azon, hogy az elpusztult halak miért emelkednek fel a víz színére. Hiszen a testük súlyosabb mint a víz és csak úszással tudják magukat a vízben bizonyos magasságban tartani. Ennek egyszerű magyarázata van. Az elpusztult hal teste bomlani kezd és a bomlás alkalmával gázok keletkeznek. Ezek a gázok könnyűvé teszik a hal testét és ez felemelkedik a víz színére. Különböző történetek a vízbefulló emberrel és más élőlényekkel is. Ismételjük azonban csak akkor emelkednek fel a vízben levő élettelen szervezetek, ha bomlásnak indultak és a gázfejlődés felfújja az elhalt testüregeket vagy szöveteket.

Nagyon féltek mindannyian kis cimborák

a foghúzástól. Pedig attól ma már igazán nem kell félni, mert foghúzás alkalmával a doktor bácsi olyan szert fecskendez be, amelyeknek hatása alatt a véretek összehúzódnak és a fog környéke elzsibbad. Ezt azért mondtuk el, hogy rávezessünk benneteket annak a megismerésére, hogy miképpen keletkezik az ember testben a zsibbadás. Ha lábaitokat keresztbe tesztétek és szorosan egymásra feszítve hosszabb ideig tartjátok, zsibbadtságot éreztek lábatokban. Ha éjszaka rosszul feksztök és valamelyik kezeteiket nem jól helyeztitek el, elzsibbad. Ennek a zsibbadásnak az élettani magyarázata ugyanaz, mint a doktor által előidézett mesterséges fogzsibbasztásnak. Az összeszorított véretek nem táplálják kellőképpen a szöveteket és az idegeket, ezért a zsibbadtság érzete keletkezik azokban.

Három érdekes élettani dolgot tanultatok meg ebben a kis ismertetőben. Ne felejtsetek el soha kis cimborák, hogy az élet és a tudomány egymástól elválaszthatatlanok. Aki azt akarja, hogy jövőendő élete sikerekben gazdag legyen és boldogan élhessen, nem szabad idegenkednie a tudományoktól.

Oh be kedves ez a kis ház,
Őreg anyó benne tanyáz.

Gémes kut az udvarába,
Rajzold csak le Jani, Sára.

Hogyan jutott Brekeke úr bajuszhoz?

I. kép.

Pedig nem is használt hajnövesztőt, bajuszpedrőt, mégis olyan kikent bajuszt szerzett magának, hogy egy huszárörmester is megirigyelné.

A bajusz úgy kezdődött, hogy egy ebéd után sétálni indult Brekeke.

II. kép.

Egy kis séta nem árt, — gondolta, — hátha még séta közben egy kis délutáni csemegéhez is hozzájutok. Alig indult meg Brekeke úr, egy kaszás pók jött vele szembe az úton. No, az sem gondolta soha, hogy valaha is csemegelez belőle.

III. kép.

Pedig az történt. Egy pillantást vetett csak Brekeke úr a kaszás pókra — egy ugró lépés és egy mozdulat és a kaszás pók ott kapálózott Brekeke úr manesában.

No, az sem fog már kaszálni az idej aratáskor, sem egy petágot nem adnék az életéért.

IV. kép.

Nézzétek Brehehe urat, mily kényesen illegeti magát, a kaszás pók benn Brekeke úr tekintélyes pocakjában, a bajusz ellenben (kaszás pók valamennyi lába), künn a Brehehe úr orra alatt. Tekintélyes egy bajusz — ehhez az egyhez könnyen jutott Brekeke úr.

Az Uj Cimborá turdai rajzkiállításáról.

Beszélek itt nektek egyet-mást gyerekek az e hó 2-, 3-, 4-én rendezett turdai rajzkiállításról.

Hosszú terem falain és hosszú asztalain sorakozik a sok száz és száz kitűnően sikerült rajz és festés. Papák, mamák, gyerekek lépegetnek képtől képig mosolyogva, gyönyörködve. Szavazócédulákat szorongatnak kezükben, szavazni azonban nem könnyű dolog, hiszen egyik kép kedvesebb és sikerültebb, mint a másik.

Szeretném, ha minden kis cimborá látná a szemlélődők arcán a képek feletti őszinte csodál-

kozást és elismerést, hogy ezután még nagyobb lelkesedéssel igyekezzen mindig szebb és tökéletesebb munkákat készíteni.

Azonban ne csak a dicsőségért igyekezzetek erre, hanem szeressétek is őszintén és forrón a szép rajzokat. Elmondom nektek, hogy mért tanácsolom ezt.

Amikor én kiesi gyermek voltam a mi családkhoz is járt egy ilyenszerű kis újság, mint az „Uj Cimborá“, úgy hívták, hogy „En Újságom“, a szerkesztője pedig Pósa bácsi volt, aki-

től ti is ismertek biztosan sok szép verset. Olvasni még nem tudtam, de nézegettem benne a megható, vagy bohókás képeket s hallgattam esilíngelő verseit, amiket édeanyám, vagy bátyáim olvastak fel nekem. Néha megríkáttak, néha megkacagtattak és észre sem vettem, hogy aközben tanítottak is. És azt sem vettem észre, amikor egyszer csak elvetettek valami magot a szívembe. Ebből a magból fa nőtt, egy esoda fa, ami úgy nőtt nagyobbra és szebbre, ahogy én öregedtem és mind több és szebb virágot nyílt.

Ez a fa aztán sok-sok örömet szerzett nekem. Ha el voltam fáradva, megpihentem dús lombjai árnyékában, ha beteg voltam virágainak édes illata meggyógyított engem.

Azért kérek tehát titeket kis cimborák, hogy szeressétek a képeket, meséket, verseket, nótákat egész szívetekkel és el ne forduljatok tőlük soha, de soha, hogy vessék el a ti szívetekbe is ilyen sok-sok szép virágot nyíló csudafának a magvát.

N. Gombos Mária.

A tavaszi rajzkiállítások eredményei.

Az Új Cimborá országos tavaszi rajzkiállításai szép sikerrel zárultak le Turdán — és Cămpia-Turzi — (Aranyosgyéresen).

Turdán több, mint 200 rajzzal vettek részt a kiállításon a gyermekek. A verseny eredmények a következők:

A plakátversenyben nyertes lett Máthé István. — A rajzversenyben I. díjat a kicsi I. elemista Némethy Misi nyerte, akinek biztos vonatvezetésű állatrajzai rendkívüli rajzkészségről tanuskodnak. Rajzaiból néhányat el is hoztunk gyűjteményünkbe. Ugyancsak I. díjat kapott Zalányi Judit IV. el. o. t. dicséző oklevelet Pinta Dezső. — Schönstein Kató I. g. o. t. — Fodor Judit, Havranek Ilonka, Bartha Ilonka, IV. el. o. t., Lőrinczy Irén, Tanka Géza, Kenderessy Miklós, III. el. o. t. Zecha Ibolya, VII. el. o. t. Káptalan Jóska, Szilágyi György, Balogh Sári, Bozsi Zoltán, II. díjat kaptak, Adorján Eta, IV. el. o. t. és Visky Mária, III. el. o. t. III. díjat Simonffy Zoltán és Jenő és Nagy Ilona. Jutalmat kaptak: Fodor Ilonka, Szabó Anna, Bán Jolánka.

Látva a gyermekek rendkívüli érdeklődését, az Új Cimborá ígéretet tett, hogy jövő évben is rendez a turdai gyermekeknek rajzkiállítást.

Az Új Cimborát Turdán szívesen és szeretettel fogadták. — Volt néhány melegsívű aszszony, akik fáradságot nem ismerve dolgoztak és segédkeztek a kiállítás megrendezésének sikeréért. Ezeknek külön is köszönetünket küldjük.

Epp ilyen sikeres volt az Új Cimborá Cămpia T. (Aranyos gyéresi) rajzkiállítása. — Itt a gyermekek nem készültek előre rajzokkal, hanem ott helyben bírálóbizottság előtt rajzoltak s így

kerültek a pünkösdi nagy kiállításra a rajzaik. A kiállítást szép számú közönség nézte végig s a vele egybekötött mese délutánra a szomszéd Viisoara (Egerbegy) közönsége és iskolája is átjött.

A bíráló bizottság egyik tagja az ősz Bethlen Bálintné grófnő volt, aki nagy szeretettel és érdeklődéssel kísérte és kíséri az Új Cimborá nehéz és felelősségteljes munkáját. Az erdélyi kis cimborák szívükbe fogadták az ősz Nagyszonyt, a gyermekek melegsívű barátját, akinek az Isten kegyelme még hosszú élet erejét és egészségét adja, hogy sokáig, sokáig szerethesse a gyermekeket . . .

A lefolyt verseny eredményei a következők: A közönség a legtöbb szavazatot a Keserű Margit nagy pillangójára adta, ugyancsak sok szavazatot kapott Tarr Imre és Bene Rákhel. A bíráló bizottság szerint: I. díjat Fábian József, VII. el. o. t. érdemelte. I. díjat kaptak még: Veér János, VI. el. o. t. és Freundl Lenke, IV. el. o. t. II. díjat kaptak: Török Zsiga, V. el. o. t., Keserű Margit, VI., Ferenczy Margit, III. díj: Csorba Karola, VII., Gazner Ernő és Balogh Ibolya. Jutalmat kaptak: Tóbis Margit, Bene Rákhel és Sári, Kiss Piroska, Bartha Piroska, gr. Bethlen Ödön, II. el. o. t. Nagy Ilona és Margit, Nagy Éva, Simándy Erzsike.

A cămpia turzi-i kis cimborák egymással testvérszövetséget kötöttek. Elnökük: Csorba Karola, VII. el. o. t. Ő fogja a szünidő alatt ősszehívni vasárnap délutánonként a kis cimborákat — együtt olvasgatják majd az Új Cimborát, együtt játszanak és közös kirándulásokat tesznek.

A jó Isten áldását kérem kis cimborák a munkátokra.

Szerkesztő néni.

MARCELLA NÉNI PÓSTÁJA

Újvárosi Ref. elemi iskola
Oradea. Kedves Tanítónéni!
soraidat vettük. Vakációban
szétmennek a gyermekek, így
nem lesz, aki olvassa az Új Cim-
borát. Sebaj! A nyári hónapokra
felfüggesztjük a küldést, de az

egyedülállóan összegyűjtjük és
szeptembertől aztán küldjük ismét rendszeresen. —
Sámi Évike, Zaláu. Küldjük neked az Új Cim-
bora szüneti kis naplóját ajándékkul. Szépen be-
leírhatod majd időrendben, ami veled s körülöt-
ted történik a vakációban, hol s merre jársz.
Aztán majd szeptemberben, mikor a szüneti
pályázatunkat kitűzzük, akkor beküldheted ne-
künk ezt a kis naplót. — *Máthé Zoltí,* I. el. o. t.
A 14. szám megfejtése jó. A rejtvénytípusba
bácsi is nagyon meg volt vele elégedve. Tetszik
nekem, hogy ilyen ügyes kis cimborá vagy
Zolika. — *Dobay Milika,* II. el. o. t. A 14-ik szám
rejtvényét jól megfejtetted, a talalós képet —
röviden fejtetted meg, de ügyesen és yelösen.
Látszik, hogy törted rajta a fejed. A Dezső bácsi-
nak küldött üdvözettedet im átadom. Örülök,
hogy virágaid olyan szépen fejlődnek. — *Abrá-
hám Kláríka.* Szeretnélek megismerni. A nyári
szünetben látogass majd meg. — *Akontz
Gyurka,* I. el. o. t. Úgy hallottam, hogy már egész
nagy szerényen olvasol. Milyen pompás is lesz, a
szünetben minden segítség nélkül, önállóan is
olvashatod majd az Új Cimborát. — *Albu Tibor.*
Hol fogod tölteni a szünetet? — *Bacsánszky
Testvérek, Balázs Sanyí, Bányai Oszí, Bogdán
Gyuríka, Finkler Éva, Bordí Anci, Csengeri
Manyí, Ehrenwerth Ernő, Fodor Margitka.* Nem
rég léptetek be az Új Cimborá olvasó táborába.
Szeretettel köszöntünk benneteket. Ha lesz idő-
tök a szünetben látogassatok meg majd a szer-
kesztőségben. — *Berényi Lulu,* négyéves. Oh mi-
lyen dicséretet hallottam rólad kis cimborá!
Mondjam? ne mondjam? Hát bizony ezt egy kis
villásfarkú fecske csicseregte, itt az ablakunk
alatt. Ez a kis fecske ügylatszík megfigyelt té-
ged — s azt mondta, hogy mióta az Új Cimborá
jár neked, azóta kedves, szófogadó fiúcska vagy.
Ezt a hírt igazán nagy örömmel hallottam. —
Muzsnay Lacíka. Nagyon várod a mesedélután.
Én is nehezen várom, hogy megismerhesselek
benneteket. No, mihelyt egy kicsit kevesebb dolga
lesz a szerkesztőnének, megtartjuk azonnal a

mesedélután, még a nyár folyamán. —
gr. Degenfeld Anny, I. el. o. t. A 14. számból a
pótlórejtvény megfejtése, meg a csigarejtvényé
is jól sikerült. Látszik, hogy törted rajta a fejed.
Mivel a rejtvénytípusba hibátlan, a rejtvénytí-
pusra be is kerül, így, ha egy kis szerencséd
lesz, esetleg nyerhetsz is. Nagyon örülök kicsi
Anny, hogy ilyen jó rejtvénytípusba vagy. —
Labud Andriská. A távollétem alatt küldött le-
veledre csak hazajöveletem után válaszolhatok:
Amint látom, a rejtvénytípusba jól sikerült. Örül-
tetek e a „Jankónak“? — *Kohn Helénke.* Nagy
volt az örömed, mikor a neved a nyertesek sorá-
ban olvastad. Hát még mikor a szép jutalom-
könyvet is megkaptad? A rejtvény, amit szer-
kesztettél jó, de próbálj kereszt, szó, betű, szél-
malom, közmondás rejtvényeket szerkeszténi,
azokat hamarabb leközzöljük. — *Hodis Ily,* III.
g. o. t. Szorgalmasan munkálkodsz az Új Cim-
boráért. A rejtvény megfejtése is jó, a versek
sem rosszak. No, majd beszélgetünk személyesen
is róluk. — *Lénárt Zoltán,* III. el. o. t. Még most
írtál először kis cimborá, s küldöd is a megfej-
tést! Remélem a vakáció alatt írsz még nekünk.
— *Enyedy Gyurka,* III. el. o. t. Hozott Isten kö-
zénk kis cimborá! Minden új kis cimborát öröm-
mel fogadunk az olvasók nagy táborába. A leg-
újabb szám megfejtése jó — úgy látom jó rejt-
vénytípusba leszel. — *Damá Sáríka.* Dehogya is ha-
ragyszom, hogy nem írtatok előbb. Készültetek a
szavalóversenyre, meg a vizsgára. Ez mindent
megmagyaráz. A virágmagvakat megkaptátok?
— *Weress Zsófiká, Konez Györgyí, Bálint Edith,
Martin Emmuska,* a beküldött rejtvénytípusba jó.
Gondolom, hogy most sok a dolgotok, készültök
a vizsgára. No, kívánom, hogy mindenikötöknek
jól sikerüljön! — *Suba Dániel* — a küldemény
megérkezett, rövidesen levél megy. — *Kormos
Jenő,* a levél fordítását megkaptam. Köszönöm.

Virágzik a rózsabokor...

Virágzik a rózsabokor
kertünkben,
Meg is nézzük arra járó-
keltünkben.
Zöldlevelű piros rózsát
Ma hajnalban bokrétába
szedtem,
Halkan, lopva, szép
csendesesen
Édesanyám ablakába
tettem.

FEJTÖRŐ

Rovatvezető: Sólyom István.

Keresztrejtvény.

Beküldte: Weress Zsófia, IV. el. o. tan.

Vízszintes sorok: 1. Ilyen a torna. 7. Vissza: erdélyi város. 8. Minden cselekménynek van. 10. A vadász. 11. Vissza: az arany is ez. 12. Vissza: olasz pénz. 14. Bánat. 15. Ilyen irat is van. 16. Becézett leánynév. 18. Személynévmás. 19. Olasz város. 21. Névelő. 22. Vissza: francia személynévmás. 23. Biztató szó.

Függőleges sorok: 1. Fuvós hangszer. 2. Csík, minta. 3. Személynévmás. 4. A legnagyobb könyvtár. 5. Indulatszó. 6. Boxoló. 9. Vissza: újkor kívánják (röv.). 10. Ugyanaz, mint 22. vízsz. 13. Int. 17. Nemzet. 20. Állat lakhely.

Megfejtésül beküldendők: vízszintes 1, 7, 15, 16 és 19, függőleges 1, 4, 6. és 17. Megfejtési határidő 1935 július 5. A megfejtők között jutalmul könyveket sorsolunk ki.

Mit játszunk gyerekek?

Szembekötödsdi.

Az egyik játékosnak bekötik a szemét, a többiek pedig körülgrájják, ezekkel a szavakkal: „Erre csörög a dió, arra meg a mogyoró”. A szembekötős azután igyekszik a hang után elfogni valakit. Ha ez sikerült neki, akkor annak kötik be a szemét. S így folytatódik tovább a játék.

Kertészesdi.

Ez is nagyon ügyes társasjáték s ebbe bele lehet vonni a felnőtteket is. A játékosok körbe ülnek. Egyik a kertész, ez középre áll és minden játékosnak nevet ad. Pl. Liliom, Rózsa, Nefelejts. Katángkóró, Szarkaláb, stb. Amikor mindenkinek van már neve, a virágoskertből virágot kér:

— Én vagyok a kertész, nekem kell (pl.) a Rózsa! A Rózsa elhagyja a helyét s most ő kér:

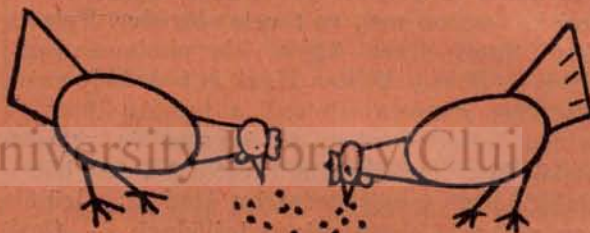
— Én vagyok a Rózsa, nekem kell a... (akit akar...) Az ismét mást kér, míg valaki a kertészt kéri. A kertésznek jogában áll így kérni:

— Én vagyok a kertész, nekem az egész kert kell! Ez azt jelenti, hogy minden virág elhagyja a helyét s igyekeznek új helyet találni. Akinek nem jut hely, az lesz az új virágkérő.

Rajziskola.

Vezeti: Kürthy Klára.

13. számú minta.

Ez a két jércike se hiányozzon a rajzfüzetetekből.

Balogh Ibolya, Ferenczy Margitka, Tobis Margit aghireşi (aranyosgyéresi) kis cimborák dicséretet érdemeltek, olyan szépen és rendesen vezetik a rajzfüzetetekben a rajziskola egyes mintáit.

Találós kérdés.

Az én öregapám a ház tetejére ül pipázni.
Mi az? (Kemény.)

Előfizetési árak: Egész évre 200, fél évre 100 lej. A Családszövetség tagjainak 160 lej és 10 lej portó. Egyes szám ára 6 lej. Magyarországon 12 p., Jugoszláviában 150 dinár, Csehszlovákiában 60 ek.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

FERENCZY LÁSZLÓ MARCELLA.

Főmunkatárs: **TELEKY DEZSŐ,**

Kiadja: a Minerva Nyomdai Műintézet R.-T. Cluj